

Himalayan Scholarship Project

Anne-Marie og jeg er lige kommet hjem fra en pragtfuld arbejdsferie i Nepal med tilsyn af alle vore små og store projekter. Og så mødte vi stort set alle vore scholarshipmodtagere. De studerer allesammen flittigt og er umådeligt taknemmelige og glade for den hjælp, som I donorer giver dem. De er alle bevidste om, at uden jeres hjælp ville deres skolegang ikke være mulig. Jeg ville ønske, at det var muligt at transformere alle de positive følelser, som vi modtog, direkte; men jeg kan kun prøve her at beskrive nogle få af vore oplevelser, som måske kan fortælle lidt.

Vi havde en del breve, fotos og gaver med til jeres "børn". Sumitra fik våde øjne, da hun så billederne sine nye "forældre". Sonam Dawa ville have alt at vide om sine, mens han intenst studere billedet. Samjhana måtte låne en lommelygte for rigtigt at se sin. Namgyal Jangbu pakkede sine billeder ind i et silkeklæde. Alle breve blev gennemtygget ord for ord, for derefter at blive ordentligt oversat af skriftkloge og læst højt mange gange for hvem der måtte ønske at høre det, og det var der mange, der ønskede under dyb ære og forundring: "Tænk at der findes så gode mennesker; de må være genfødte guder".

Jangbu havde 8 dages ferie og ville frygtelig gerne besøge familien; men havde hverken råd eller tid til den lange gåtur hjem. I skulle have set hans forundring, der skiftede til skælven og kæmpegrin, da han fik en pengeddel stor nok til både flybillet og lidt gaver. Og Namgyal Jangbu der fik et armbåndsur til sit tomme håndled, og som stolt fire uger senere kunne konstatere, at *hans* ur ikke havde tabt så meget som *et* sekund. Og Samjhana som fik sit livs første rigtig varme sæt tøj. Og Karma's billedbog om Danmark, som Marie selv havde lavet.

Og et par historier om den direkte kontakt og ærlighed. Sumitra forstod ikke, at hendes scholarshipbeløb var meget større end hendes behov. Hvad skulle hun med resten? Var det til forældrene eller skulle hun spare op? Forklaringen er, at hendes ansøgning handlede om sygeplejeuddannelsen, men hun går endnu i "gymnasiet" en dagsmarch hjemmefra, og det er billigere end studiet. Så vi fik korrigeret beløbet og studieplanen, og både hun og forældrene var glade for at få tingene på det rene. Og Sonam's far som fortalte, at han allerede havde ansat en mand til at udføre det arbejde, som halte Sonam plejer at udføre, så han kan koncentrere sig om skolegangen. Og Doma som straks ville gå til Dr. Mingma i Phaplu sammen med Sumitra for at diskutere sygeplejeuddannelse på det lokale hospital. Og Gelu og Nima som havde tjent noget ekstra ved trekking og nu brugte det til ekstra aftenskole i PC-brug.

Tusinde tak og Namaste til jeg alle fra alle jeres "børn", men også fra Anne-Marie og jeg, som fik lov at sole os i jeres stråler. Gid I dog selv kunne opleve hvor meget glæde og håb I spreder i et af Jordens fattigste lande.

Men vi fik selvfølgelig også udfyldt nye ansøgninger, som nu følger sig til de mange, som håber og venter. **Fyrre børn og unge** står nu på vores "venteliste". Nogle er blevet slettet, fordi de har opgivet, er i gang med noget andet eller fordi nye oplysninger viser, at de burde kunne klare det selv med familiens hjælp.

Men vi havde også mange nye henvendelser fra folk, som tror at vores program er et overflødighedshorn. Egnens rigeste mand ansøgte om 11.000 kr til sin 10-årige datters kostskole. Han blev afvist. Et ungt par søgte for deres 2-årige søn, selv om der ligger en fin lille skole et kvarter fra deres hjem. De fik besked på, at vi kan snakke igen om 8-10 år, når et særligt behov kunne opstå. En lille meget fattig kone kunne ikke klare leveomkostningerne til sine 3 småbørn og sin invaliderede mand. Med blødende hjerter måtte vi afvise hende, da vores program handler om uddannelse og ikke om fattighjælp; men det gjorde ondt.

Vore ansøgere har alle en særlig historie, som kvalificerer dem til at ansøge. Det kan være et

problem for os somme tider, at vide om vi bliver manipuleret eller om historien er sand. Eller at få oversat korrekt af vor tolk. Men vi har virkelig bestræbt os på at få analyseret behovene. Nogle ansøgere kunne godt få en kortere uddannelse finansieret af deres forældre; men de virker så opvakte og velbegavede, at de fortjener at komme højere op i uddannelsessystemet end deres forældre kan række. Nogle virker knap så begavede, men vil få et sølle liv, hvis de ikke får hjælp. De kan være handicappede, adopterede, børnearbejdere, eller deres forældre kan være i deroute eller bare ekstremt fattige landarbejdere eller gældsslaver eller de kan have mistet en eller begge forældre.

Vores program er lidt vanskelig at administrere, da alle vore donor-modtager-forhold er unikke og bygger på direkte gensidighed. Men vi mener, at det er den rigtigste måde at gøre det. Den nemme måde, er at gøre som de andre organisationer, som arbejder med fadderskab og "adoption", at opkræve standardbeløb og at fordele økonomien via lokale administratorer. Donorerne får så udleveret et navn at korrespondere med. Men alle forhandlinger omkring barnets fremtid styres centralt. Hos os er kontakten direkte. Scholarship-programmet administrerer blot det, som du beslutter sammen med "dit barn". Vi tror på, at de ægte forbindelser der herved opstår, vil give meget stærkere bindinger, som måske kan holde til længe efter at de økonomiske forhold ophører.

Vore medarbejdere i Kathmandu er ærlige socialt engagerede mennesker, som udfører et stort arbejde med administration og vejledning af vore "børn". De modtager en lille aflønning hvert år. Omkring 50 kr årligt per scholarship.

Men vi mangler donorer. Det kunne være en stor hjælp, hvis du vil gøre reklame for vores projekt i din venne- og familie-skare. Henvi dem til vor hjemmeside www.himalayan-project.subnet.dk/scholar.htm eller til klomborg@post11.tele.dk eller til **97 54 53 08**.

Opkrævning til halvårs-betalere

Indlagt i denne folder finder du din halvt-års-opkrævning, hvis du har valgt at indbetale dit scholarship halvårligt. De af jer, som har indbetalt for hele året, kan blot betragte folderen som en nyhedsinformation. Næste opkrævning vil komme til Maj 2002

Din indbetaling bliver beregnet ud fra **middelkursen søndag den 18. november 2001 på 841,44 kr pr 100 US\$.**

Ved indbetalingen kan du benytte dig af vedlagte FI-indbetalingskort eller du kan overføre direkte til vores scholarshipkonto: **92600000502618** (der er 5 nuller mellem 6&5, og 9260 er Sparbank Vest's registreringsnummer).

Husk, dér hvor I er flere sponsorer om én modtager, sender jeg kun opkrævningen og kopier af denne skrivelse til **den Ansvarlige Sponsor**, som derefter selv sørger for opkrævningen hos de øvrige **Med sponsorer**.

Vi udsender efter hvert regnskabsår en kvittering for årets indbetalinger. Den vil blive sendt til den ansvarlige sponsor først i januar 2002. I modsætning til de store organisationer, så kan vi ikke opnå skattemæssig godkendelse, og dermed er bidraget ikke fradragsberettiget på selvangivelsen, men nogen har prøvet alligevel og har ikke haft problemer med det.

Billederne på forsiden er et udvalg af de ansøgere, som venter i længsel på nyt fra Danmark. Hvis du kender nogen, som kunne tænke sig at hjælpe en af dem, så kontakt mig.

Dette er direkte U-lands-bistand uden fordyrende mellemlid. Du hjælper ét bestemt menneske til en bedre fremtid. Men dette menneske får samtidig en mulighed for at øve en større indflydelse på sit

lands fremtid.

Med mange hilsener fra
Kurt Lomborg!
Kjeldbjergvej 34
7800 Skive